

עמ"י 48055/03/19 - צבי אדלר, רחל אדלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"י 48055-03-19 אדלר נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
העוררים: צבי אדלר
רחל אדלר
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט קמא מיום 18/3/19 (כב' השופטת אפרת רבהון) במסגרתה דחתה את בקשת העוררים לדון בענייניהם במאוחד ואף דחתה את בקשתם לצמצם את צו עיכוב היציאה מן הארץ שהוטל עליהם.

2. ביום 12/2/19 שוחררה העוררת בהסכמת המשיבה. תנאי השחרור שקבע בית משפט קמא (כב' השופטת דוניא נסאר) כללו איסור יציאה מן הארץ למשך 90 יום לעוררת ולבנה הקטין וכן הפקדה עצמית ע"ס 300,000 ₪.

3. ביום 14/2/19 שוחרר העורר בהסכמת המשיבה (כב' השופטת אפרת רבהון), תנאי השחרור שסוכמו בין הצדדים כללו צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 90 יום וכן הפקדה כספית ע"ס 300,000 ₪.

4. ביום 10/3/19 הגישו העוררים בקשה לעיון חוזר, בה עתרו להורות על הפחתת סכום ההפקדה העצמית וביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ. הבקשה הובאה בפני כב' השופטת רבהון אשר קבעה תחילה כי מאחר והעוררת שוחררה בתנאים ע"י כב' השופטת דוניא נסאר, יש להביא את הבקשה לעיון חוזר בפניה.

באשר לעורר, במסגרת הדיון חזר ב"כ העורר מהבקשה להפחתת סכום ההפקדה ומיקד את טענתו בסוגיית ביטול צו עיכוב היציאה מהארץ. לאחר ששמעה את הצדדים באריכות דחתה כב' השופטת רבהון את בקשת העורר תוך שקבעה כי תנאי השחרור נקבעו בהסכמת הצדדים. עוד קבע בית המשפט קמא כי צמצום צו עיכוב היציאה מן הארץ עלול לפגוע בהליכי החקירה ולשבשם, ומכאן הערר בפניי.

5. ב"כ העוררים הן בהודעת הערר והן בטיעוניהם בפניי, חזר וטען באריכות כי בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לעקרון שוויון בין עצורים כאשר החשודים הנוספים בפרשייה שהם אזרחי חו"ל שוחררו בתנאים שלא כללו עיכוב יציאה מהארץ. עוד טען כי מרכז חייהם של העוררים הוא בארץ ואין מקום לחשש מהימלטות בפרט שלפני מספר חודשים לא נמנע העורר מלשוב לארץ לאחר שיצא ממנה וזאת חרף

עמוד 1

העובדה שידע כי המשטרה מחפשת אותו. הוסיף וטען כי העוררים לא זומנו לחקירה נוספת מזה זמן רב וכיום אינם נתונים תחת תנאים מגבילים כלשהם, דבר אשר לשיטתו מלמד על התשתית הראייתית הרעועה עליה מתבססים החשדות נגד העוררים, והראיה לשיטתו היא החזרת הקטין לעוררים.

ב"כ העוררים הוסיף וטען כי העוררים משוחררים ולא פעלו עד כה כדי לשבש את מהלכי החקירה וכי לאור הטכנולוגיה הקיימת, פעולת שיבוש שיכולה להיעשות בחו"ל, יכולה גם להיעשות באותה מידה ובאותה קלות גם מן הארץ. עוד טען כי אילו באמת חוששת המשיבה משיבוש שייעשה ע"י העוררים כיצד אינה דואגת להאריך את איסור יצירת הקשר עם יתר המעורבים בפרשה.

מנגד, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערר. הפנה לדוחות הסודיים שהונחו לפתחו של בית המשפט קמא, לתיקי החקירה, לטיעוניו בפני בית משפט קמא, להחלטת בית המשפט קמא וכן לטיעוניו הכתובים הנמצאים בתיקי החקירה.

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הרלוונטי לרבות הדוחות הסודיים שהונחו לפתחו של בית המשפט קמא, נחה דעתי כי דינו של הערר להידחות ואלה נימוקיי:

א. מחומר החקירה הרב שהוגש לבית המשפט עולה לכאורה, כי המדובר בפרשייה מורכבת ומסועפת אשר מעורבים בה מספר לא מועט של חשודים כולל עורכי דין. פעולות החקירה הנוספות לא תלויות אך ורק ביחידה החוקרת אלא בגורמי חוץ והחקירה מנוהלת ומפוקחת ע"י פרקליטות המדינה, המחלקה הבינלאומית ופרקליטות המחוז. מטבע הדברים חקירות מסוג זה מתמשכות ומחייבות זמן רב.

ב. העבירות המיוחסות הן לעוררים והן לשאר המעורבים בפרשייה הינן עבירות חמורות. חומר החקירה שהצטבר עד כה מקים חשד סביר אשר קושר את העוררים לעת הזו לכל הפחות לחלק מן העבירות החמורות. לעבירות אלה יש השלכות עתידיות על גורל הילד הקטין.

ג. העוררים שוחררו על ידי בית המשפט קמא בתאריכים 12/2/19 ו- 14/2/19 כאשר תנאי השחרור שכללו עיכוב יציאה מן הארץ, נקבעו בהסכמתם. העוררים לא הביאו בפני בית משפט זה כל נימוק המצדיק חזרתם מהסכמה זו.

ד. באשר לטענת העוררים כי לא נשמר בענייננו עקרון השוויון בין עצורים. לאחר בחינת חומר החקירה הקיים, מצאתי לקבל את טענת המשיבה כי שחרור שאר החשודים שהוזכרו על ידי ב"כ העוררים נעשו משיקולים חקירתיים, אותם שיקולים חקירתיים עמדו לנגד עיני היחידה החוקרת עת שלא נמנע מהעורר לשוב ארצה לאחר שיצא ממנה.

ה. העוררים לא השכילו להראות כי יציאתם המבוקשת לחו"ל הינה לצורך חיוני.

ו. המשיבה הציגה בפניי חומר ממנו עולה לכאורה חשש לשיבוש הליכי חקירה ותיאום גרסאות עם

מעורבים אחרים בפרשייה, וכן חשש להימלטות מן הדין באם יותר לעוררים לצאת בשעה זו מהארץ.

ז. אכן יש טעם בטענות ב"כ העוררים כי בית המשפט קמא שגה עת שקבע כי יש לדון בעניינה של העוררת ע"י אותה שופטת שקבעה את תנאי השחרור, עם זאת מאחר ודנתי בערר ביחס לשני העוררים, על כן סוגייה זו מתייתרת.

7. על פי הפסיקה קיימת זכות לכל אדם לצאת מהארץ המעוגנת בחוק כבוד האדם וחירותו, אולם ברור כי זכות זו הינה יחסית בוודאי לעניין מי שחשוד בביצוע עבירות פליליות חמורות ומתנהלת לגבי חקירה פלילית המצוייה בשלבים שונים, ודאי נכונים הדברים לעניין החובה להבטיח התייצבות העוררים להליכי חקירה והצורך למנוע שיבוש הליכי חקירה או הימלטות מן הדין.

8. סוף דבר, בית משפט קמא ערך, בחן ואיזן כראוי בין הפגיעה בזכויותיהם של העוררים לבין האינטרס הציבורי, בשים לב למטרת היציאה מהארץ. לא מצאתי כי נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא שמצדיק התערבות ערכאה זו.

9. בהינתן כל האמור, הנני מורה על דחיית הערר.

10. המזכירות תמציא העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.